

593 ^{7/11} 46: 1. Beh. af F. t. L. om midlert. Tillæg m. v. til Alders- og Invalididentemodtagere. 594

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invalididentemodtagere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2053; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 84).

Sagen sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det foreliggende Forslag, der fra kommunistisk Side er fremsat her i Tinget den 16. Oktober, er et Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalididentemodtagere. Forslaget tilsigter at yde Rentemodtagerne et Eengangstillæg, svarende til de Eengangsydelser, der blev ydet sidste Aar. Som Begrundelse for Forslaget har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, anført, at de nylig vedtagne Ændringer i Folkeforsikringsloven ikke har ført til de ønskede Forbedringer for Rentemodtagerne, men for hele Kategorier af disse tværtimod har medført en direkte Foringelse i deres Kaar. Endvidere har den ærede Ordfører henvist til de Prisforhøjelser paa visse Levnedsmidler, som den nye Landbrugsordning har medført. Med Hensyn til det første Punkt kan jeg henvise til, at Rigsdagen for faa Maaneder siden indgaaende beskæftigede sig med Rentemodtagernes Kaar og har afsluttet sine Overvejelser med Vedtagelse af en Lov herom. Der er derfor efter min Mening ikke noget Grundlag for allerede nu at rejse denne Sag paa ny, men jeg skal dog gerne fremkomme med nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører.

I sin Forelæggelsestale fremdrog den ærede Ordfører et Eksempel paa en Aldersrentemodtager, der angiver at ville faa mindre i Aldersrente efter den nye Lov, end han tidligere fik. Den af den paagældende opstillede Beregning er imidlertid paa flere Punkter ukorrekt. Jeg skal nævne nogle af disse Punkter. Paagældende har hidtil oppebaaret Huslejehjælp, men regner ikke med saadan Hjælp i sit nuværende Budget. Ændringerne i Folkeforsikringsloven bevirker imidlertid ikke, at Huslejetillægget bortfalder, idet den nye Lov ikke medfører nogen Ændring paa dette Punkt. Den paa-

gældende har endvidere hidtil oppebaaret et stort personligt Tillæg, men regner heller ikke nu med noget saadant. Der er jo imidlertid stadig Adgang til at yde personlige Tillæg. Selv om Grænserne er sat noget snævrere end tidligere, vil det nok være usandsynligt, at Kommunen, der jo administrerer disse Tillæg, helt skulde undlade at yde Tillæg i et Tilfælde, hvor den paagældende tidligere har modtaget et saa stort Tillæg, som der her er Tale om. Under alle Omstændigheder kan man ikke lægge Skylden herfor over paa den nye Lov.

Der kan nævnes adskilligt andet. Saaledes har den paagældende modtaget Rabatkort, efter hvad han opgiver, til et større Beløb, end der i Almindelighed vil kunne ydes, og han har i sine Beregninger medtaget alle de i Tiden efter Kapitulationen og indtil den nye Lov ydede Eengangstillæg fuldt ud, uagtet en Del af denne Hjælp var tænkt at skulle dække Tiden før Kapitulationen.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig mere ved dette Eksempel, hvor det paagældende Ægtepar tidligere har faaet langt mere, end der er ydet Rentemodtagere i Almindelighed. Det er dog klart, at man ikke, som den ærede Ordfører gjorde det, kan generalisere ud fra et saadant enkeltstaaende Tilfælde, der oven i Købet rent regnskabsmæssigt hverken følger Kalenderaaret eller Regnskabsaaret, men vælger en tilfældig Dato. Hvis f. Eks. Tjenestemændene, der fik en Efterbetaling fra April udbetalt engang i September, vilde sige: Fra September til September har vi faaet alt det i Løn, og lægge Efterbetalingen til, vilde man ogsaa ved en Sammenligning komme til mange mærkelige Resultater.

Men der er mange flere Mærkværdigheder herved. Naar man skal se paa Rentemodtagernes Kaar efter tidligere og efter nuværende Lov, maa man naturligvis se paa Forholdene i al Almindelighed og først og fremmest paa Udgifterne før og nu, for derved faar man et Udtryk for, hvordan Kaarene har ændret sig for Rentemodtagerne. Efter de Beregninger, vi har ladet foretage, vilde Udgifterne for det offentlige i 1946—47 i alt have været 334 Mill. Kr., saafremt Folkeforsikringsloven ikke var blevet ændret og der endvidere vedblivende var ydet Rabatmærker som i 1945—46 samt et Eengangstillæg. De samlede Udgifter